

MƏSTURƏ SƏDAQƏT
*BDU-nun Psixologiya
 kafedrasının aspirantı
 sedaghat.mastoreh@gmail.com*

İLK HAMILƏLIK DÖVRÜNDƏ ŞƏXSİYYƏTİN TƏSİRİ

Açar sözlər: qadın, hamiləlik dövrü, şəxsiyyət

Ключевые слова: женщина, период беременности, личность

Key words: women, pregnancy, personality

Ana olmaq arzusu yaşayış – ictimai və psixoloji təcrübələrdən qaynaqlanır. Hamiləliyə meyl qadınlıq vəzifəsinin isbat olunmasına, daxili inkişafın dəqiq başa düşülməsinə və ya bədənə sahib olma meylinin göstəricisi ola bilər. Qadına məxsus etdiyimiz bu xüsusiyyətlər ata və ananın istəyinə bağlı olaraq uşaq sahib olma meyili və ya özünün ikinci doğumu üçün bir ümid işığıdır. Hamiləlik və doğum ictimai və bioloji hadisədir. Doğum gələcək həyatın inkişafı və konkret bir fərdin seçimidir. Əgər qadın hamiləliyin qarşısını alarsa, cəmiyyət məhv olar. Bu səbəbdən cəmiyyətin davamı üçün inamlı surətdə imkanlar yaradırlar. Ata olmaq da cəmiyyətin davamının bir amilidir ki, bu da bilavasitə ana və ya uşağın dünyaya gəlməsi ilə bağlı təşkil edir. Qadınlar məlumatsız bir səviyyədə təbiətlə bağlılıq yaradırlar [1, s.149].

Hamiləlik qadınları təbiətin fəaliyyətinə daha da yaxınlaşdırır. Bundan sonra uşاقlar təkcə nəslin davamının təmin olunmasında deyil, hətta onlar böyük bir sərvətin yaranmasına xidmət edirlər. Qadınların istər bütün nəsil boyu, istərsə də ailə tərkibi cəhətdən uşağa sahib olma meyili və ya uşağın tərbiyəsiylə yanaşı kişilərin iqtisadi və siyasi üstünlüğünün artmasına təsiri indiyədək də nəzərə çarpmaqdadır [1, s.168].

Hamiləlik ruhi arzu – mürəkkəb ictimai tay artırmadır. Nedolson (1978) izah edirkı sevginin güvvəsi haqqında nigaranlıq yaxud nəzər nöqtəsində olmaq sövqedici səbəblərdən biri hesab olunur. Bəzi qadınlar inanırlarki heç kim onları sevmir və yalnız övladın olması sevgi və istəyin zaminidir [1, s.160].

Hamilələlik bir “hal” deyil, bu bir “prosesdir”. Bu prosesdə embrionun dəyişilməsiylə yanaşı tədricən əvvəlcədən təyin olunmuş proqrama uyğun olaraq inkişaf edir. Belə olduğu halda qadın çəşqinliga məruz qalır. Qadın eyni zamanda hamiləlik imkanlarının və bu imkanlar haqqında onda yaranan hislərin təsiri altına düşür. 6 həftəlikdən başlayaraq zamanla bağlı sürətdə müntəzəm olaraq bədəndəki cismani dəyişikliklər və ya döş qəfəsinin böyüməsi qadında çəşqinliğin yaranmasına səbəb olur [2, s.368].

Bendik və Kelayn (1973) analıq baxışlarını (hamiləlik və ondan sonra sonrakı dövr) şəxsiyyətin diqqətinə layiq dəyişmə başlanğıcı kimi müzakirə etdilər. Bendikin mühüm formulunda, uşaqla bənzərlik yaratma və uşaqın daxilinə "öz nizamı"nda eyni şey salır əsas ana şəxsiyyəti yenidən təşkilatçılıq sona çatır. Bendik ana və uşaq arasındaki rəbitəni şəxs arası proses sayır, ki hər iki tərəf üçün iz qoyur. Ananın davranışları və hissələri uşaq təsir edir, ana hamiləlik dövründə özündən razılıq göstərir yəni şəxsin hissələri öz istedadından, özü və onun hissi nə "yaxşı" yaxud "pis" ananı təşkil edir, o istedadada yerləşdirilir. Ondan sonra ana uşaqdan və özündən təsviri birbirinə alışmış olurlar daxili və ruhi dəyişiklikləri anada və uşaqda eyni zamanda yaradır [3, s.110].

Lif (1991) qeyd edir ki, hamilə olmaq adını əvvəlki halından fərqləndirir. Hamilə qadında məlumatsızlıq səviyyəsi məlumatlı olma sahəsinə güclü təsir göstərir. Bu, gerçək düşüncələrin təsiri altına düşmüş qadılarda daha aydın görünür. Bu xəyalpərəstliyi gündəlik həyatından əldə etməsinə baxmayaraq, onların əsası hamilə qadının zehni məşğuliyyətini eks etdirir. Bu xəyalpərəstliyin mənşəyi uşaqlığın qaranlıq dərinliklərindəki xəyallardan və ya daxili aləmin dərinliklərindən yaranır [1, s.169].

Tarix və onun problemləri, № 3 2011

Hamiləlik psixoloji nöqteyi-nəzərindən “inkişafda böhran” hesab olunur. Çünkü hamiləlik elə bir hissi mərhələdir ki, məsuliyyət və vacibliklə bağlı şəkildə analığa çatır. Hamiləlik həyatın digər hissi mərhələləri ilə müqayisə oluna bilər. Eriskon onu böhran mərhələləri adlandırır. Hamiləlikdəki böhran xaraktercə əvvəlki mərhələlərlə qarşılıqlı əkslik təşkil edir ki, bu prosesdə yeni çıxış yollarının tapılmasına yekun vurulur [4, s.67].

Həyatın bu mərhələdə, böhrana həll eləməyə üçün, şəxsiyyətin böyük təsiri var.

Şəxsiyyət insanlığın varlığının əsas hissələrindəndir. Şəxsiyyət varislik (irsdən) və mühitin hazırladığıdır. İnsan xüsusi irsi xüsusiyyətlərlə dünyaya gəlir və ondan sonra işi gücü öz ətraf mühiti ilə olacaq. Mühit şəxsiyyətin formallaşmasında əsas rolu var [5, s.122].

Bədənin konfiqurasiyası dik yerimək, beynin quruluşu intellektin inkişafi, əllərin quruluşu alətlərdən istifadə etmək üçün imkan yaradır. Aydın məsələdir ki, heyvanlar mühitində insan övladının bu imkanları tam həyata keçmir. Lakin bununla belə o, məhz özünün bu xüsusiyyətləri ilə heyvanın balasından kəskin sürətdə fərqlənir [5, s.129].

Ümumiyyətlə, insan fərd kimi doğulur, cəmiyyətdə müəyyən sosial keyfiyyətlər kəsb edir və şəxsiyyətə çevrilir.

Sovet psixologiyasında şəxsiyyətin 50-dən çox tərifi məlumdur. Şəxsiyyət haqqında hamı tərəfindən eyni dərəcədə qəbul edilən tərif olmasa da, müəlliflərin demək olar ki, hamısı şəxsiyyəti xarakterizə edərkən iki cəhətə xüsusi diqqət yetirirlər. Həmin cəhətlər aşağıdakılardan ibarətdir:

a) Məlumdur ki, insanın mahiyyəti öz gerçəkliliyində ictimai münasibətlərin məcmusundan ibarətdir. Bütün ictimai münasibətlər sistemi qanuna uyğun surətdə maddi nemətlər istehsalı üsulundan asılıdır. İstehsal prosesində insanlar maddi məhsullar, yaşayış vasitələri yaratmaqla kifayətlənmirlər. Onlar maddi nemətlər istehsal etməklə öz ictimai münasibətlərini də istehsal və təkrar istehsal edirlər [5, s.130].

Yəni cəmiyyət şəxsiyyət üçün sadəcə olaraq müəyyən bir xarici mühit deyildir. O, cəmiyyətin üzvü kimi ictimai münasibətlər sistemində obyektiv surətdə daxil olur. Şəxsiyyətin motivləri, cəhdləri, yönəlişləri, adətləri, rəğbəti və nifrəti onun istehsala, mübadilə və istehlaka obyektiv münasibətlərinin necə olmasına və s. asılıdır. Bu prosesdə insanda müxtəlif sosial keyfiyyətlər formallaşır ki, onlar da sistemli xarakter daşıyır, insanın əməl və hərəkətlərdə, intellektual, emosional, iradi və b. xassələrində ifadə olunur [5, s.130].

Şəxsiyyət ictimai proseslərə daxil olmaqla öz həyat şəraitini fəal surətdə dəyişməyə başlayır. O, münasibət subyektinə, şüurlu fəaliyyət subyektinə çevrilir. Bu o deməkdir ki, şəxsiyyət ancaq şürə və mənlik şüurunun yaranması ilə birləşdə əmələ gəlir. Şəxsiyyət mürəkkəb fenomendir. O, psixoloji baxımdan müxtəlif xüsusiyyətlərə xarakterizə olunur [5, s.131].

Bildiyimiz kimi, insan fərd kimi anadan olur, daha sonra, yəni fəaliyyət gedişində şəxsiyyətə çevrilir. Bəzən “şəxsiyyət” və “adam” (insan) anlayışları arasında bərabərlik işarəsi qoyurlar. Bununla razılaşmaq çətindir. Çünkü bu anlayışlar bir-birindən fərqlənir. “Şəxsiyyət”ə nisbətən “adam” (insan) anlayışının mənasi genişdir. Bütün şəxsiyyətləri insan adlandırma bilərik. İnsanların hamsını isə şəxsiyyət adlandırmak mümkün deyil. Psixologiyada şəxsiyyət ictimai – tarixi inkişafın məhsulu, ətraf gerçəkliliyini dərk edərək dəyişdirən, müəyyən sosial funksiyani yerinə yetirən, şüura və özündürəkətmə qabiliyyətinə malik konkret canlı insan kimi nəzərdə tutulur. Lakin şəxsiyyət insan anlayışından fərqlənir [6, s.519].

Şəxsiyyətin sosioloji tədqiqinin başlangıç nöqtəsi insanın fərdi xüsusiyyətləri deyil, daxil olduğu sosial sistem və burada onun yerinə yetirdiyi sosial funksiya və roldan ibarətdir [6, s.519].

Şəxsiyyət bizim hamımızın təsəvvür etdiyimiz və mənasını bilmədiyimiz və düz və ya yalnız, onu daima işlətdiyimiz lügətlərdən bir dəstəsinin hissəsidir. Psixologlardan biri etiqadlıdır ki, biz “mən” lügətindən istifadə etdiyimiz zaman, nə istədiyimizi və bu lügətin nəyi göstərdiyini, dəqiq bilirik. Şəxsiyyətin mənasi haqda nisbətən yaxşı tanıma əldə etmişik. Mən lügətini dilə axıcı etdiyiniz zaman, əslində özünüz haqda bütün məlumatları bir lügətdə xülasə edirsiz: bağlılıqlar, nifrətliqlər, qorxular, güclü və zəif nöqtələrimiz kimi məlumatlar. Mən lügəti işaret edir ki, hər kəs bir

Tarix və onun problemləri, № 3 2011

şəxs kimi və təkcə şəxsi və başqalarından fərqli göstərir. Bu asasla bəlkədə təsəvvür. Edirsiz ki, şəxsiyyət bizim xaricdə müşahidə edilə biləcək xüsusiyyətlərimiz digərlərinin tərəfindən göstəriləsin. Buna əsasən insanın şəxsiyyətini, onun digərlərinə iz qoyduğu təsirinə əsasən demək olar; yəni nəzərdə tutulan şəxs necə nəzərə çarpır. Əgər mədəniyyətlərin və qədimi sözlər kitablarının, şəxsiyyətdən etdiyi tərəflərə diqqət etsək görərik ki, onlar öz təriflərində şəxsin təbiətinin müşahidə edilə biləcək tərəflərini, digərlərinin vasitəsi ilə, idrak olunan şəkildə işarə edirlər. Şəxsiyyətdən müxtəlif təriflər təqdim edildilər. Karl Racerz şəxsiyyəti, şəxsin qarşılıqlı əlaqəsinin mahiyyətini dünya ilə təyin edən daxili "bir şey" bilir. Erikson şəxsiyyəti, şəxsin həyatının mərhələlərində psixologı böhranların nəticələrindən aslı bilir. Corc Kuli şəxsiyyəti şəxsin həyatın təcrübələrinə məna verməkdə yeganə yolu tərif edir. Bandora şəxsiyyəti şəxsin rəftar və mövqeni daimi şəkildə bir birinə təsir edən mürəkkəb numunə təsəvvür edir. Kətel şəxsiyyətin nüvəsinin on altı xəttidən təşkil edilmiş bilir [7, s.120].

Prof. A. Şükürov yazar : " Fərd həmişə çoxlardan biridir. Fərd anlayışında insan xüsusi, yaxud yeganə olan xassəsi əks olunmur. Ona görə də öz məzmununa görə çox kasibdir, lakin həcmində görə o qədər də zəngindir, çünki hər bir insan – fərddir " [8, s.333].

Prof. N. M. Kazımov " şəxsiyyət " məfhumunun " şəxs " məfhumu ilə qarışdırılmamağı, eyniləşdirməməyi məsləhət görür. Professorun fikrincə, " Şəxs bioloji və sosioloji xüsusiyyətlərin məcmusudur. Şəxsiyyət isə adamın malik olduğu yalnız sosioloji keyfiyyətlərin birliyidir. Bu keyfiyyətlər təbii və ictimai amillərin, habelə tərbiyəvi təsirlərin sayəsində təşəkkül tapır və inkişaf edir " [9, s52].

Prof. B. A. Əhmədovun qənaətləri də maraq doğurur. O göstərir : "adəm" bioloji (orqanizmin xüsusi quruluşa malik olması, ayaq üstündə gəzmək, əllərə malik olmaq və s.) və sosial amillərin vəhdətindən ibarət olan bir varlıqdır. Bioloji cəhət adəm öz əcdadı olan heyvana yaxınlaşdırıldığı halda, sosioloji cəhət onu heyvandan uzaqlaşdırır [10, s.62].

" Azərbaycan dilinin izahlı lügəti "ndə şəxsiyyət termini aşağıdakı şəkildə açıqlanır : " öz xarakteri, əxlaq, cəmiyyətdə mövqeyi və s. baxımından insan, şəxs, sima " [11, c.4, s.519].

Həmin lügətdə şəxsiyyət sıfat kimi belə səciyyələndirilmişdir: " Şəxsiyyət bir şəxsə xas olub onun fərdiyyətini müəyyən edən xüsusiyyətlərin məcmusu "dur [11, c.4, s.519].

"Azərbaycan Sovet Ensiklopediyası" nda şəxsiyyət adı və elmi termin kimi verilir. Diqqət yetirək: Şəxsiyyət: 1) münasibətlərin və şüurlu fəaliyyətin subyekti kimi insan fərdini; yaxud 2) Hər hansı bir cəmiyyətin və ya birliyin üzvü kimi fərdi səciyyələndirən sosial əhəmiyyətli xassələrin sabit sistemini bildirir [6.c.10, s.518].

Professorlar Ə.S. Bayramov və Ə.Ə. Əlizadənin mövqeləri də belədir ki, " şəxsiyyət ancaq şur və mənlik şürurunun yaranması ilə birləşdə əmələ gəlir " [12, s.107].

Prof. Ə.X.Paşayev və F.A.Rüstəmovun gəldikləri qənaət belədir ki, əslində " Müasir pedaqogika şəxsiyyətə bir tam, psixi sistem kimi baxır. Burada bioloji və sosioloji xüsusiyyətlər ayrılmazdır. Şəxsiyyət ictimai həyatın məhsulu olmaqla, həm də canlı orqanizmdir. Şəxsiyyətin bütün tərəfləri yalnız fəaliyyətdə və başqa adamlarla ünsiyyətdə təzahür edir " [12, s.79].

Hər bir şəxsiyyət özünəməxsus struktura və element tərkibinə malikdir. Fərdin psixi prosesləri, fərdi xüsusiyyətləri, oynadığı sosial rol, bu strukturu təşkil edir. Şəxsiyyətin sosial statusu onun ictimai münasibətlər sistemindəki, rolu ilə, və sosial vəzifələri icra etməsi, öz fəaliyyətinin mahiyyətini anlayaraq onu qiymətləndirməsi ilə müəyyən olunur. Şəxsiyyətin sosial fəaliyyəti fərdin sosiallaşmasına kömək göstərir, nəticədə şəxsiyyət formallaşmağa başlayır. Fəlsəfə elmləri doktoru, professor V.Ə. Paşayevin qənaətinə, "sosiallaşma fərdin müəyyən bilik sisteminə yiylənməsindən, onun əsasında cəmiyyətin sosialtəcrübəsini mənimseyərək mövcud cəmiyyətin həyat fəaliyyəti üsuluna uyğun hərəkət etməsindən ibarətdir. Beləliklə də həm tarixi inkişaf nöqtəyi-nəzərindən, həm də otnogenez baxımından şəxsiyyət fərdin sosiallaşmasının nəticəsidir " [12, s.480]. Ümumiyyətlə, müzakirə etmiş nəzəriyyələr və təqdim edilmiş simvolların əsasında bir nəticəyə gəlmək olar ki, hamiləlik dövrdə şəxsiyyət böyük rol oynayır.

Tarix və onun problemləri, № 3 2011

Ədəbiyyat siyahısı :

- 1.Lif P. Self-consistency: A theory of personality. New York: Island Press. ,1991, s144-168.
- 2.Ven J. Self-disclosure: An experimental analysis of the transparent self. New York: Wiley-Interscience. 1991, s71-467
- 3.Bendik B & Klain M. Self-direction. The Encyclopedia of Informal Education. Retrieved November, 2004, from <http://www.infed.org/biblio/b-selfdr.htm>, 1973, 110-143 .
- 4.Nadelson J.S. Life stress, social support and anxiety in mid and late pregnancy among low income women. Nurse – Health, oct, 12 (5), 1988, s7-281.
- 5.Bayramov Ə.S. Əlizade Ə.Ə. Psixologiya, Bakı, 1989, 540s.
- 6.Azərbaycan Sovet Ensiklopediyası, 10 cilddə, X cild, Bakı, 1987, s518-519
- 7.Shamlu S. Şəxsiyyət nəzəriyələri, Tehran, 2002, s 142.
- 8.Şükürov A. Fəlsəfə, Bakı, Elm: 1997, s382.
- 9.Kazımov N.M, Həşimov Ə.Ş. Pedaqogika, Bakı, Maarif: 1996, s416.
- 10.Ağayev Ə. Azərbaycan maarifpərvərləri şəxsiyyət haqqında, Bakı, maarif: 1978, s53.
- 11.Azərbaycan dilinin izahlı lüğət, 4 cilddə, İV cild, Bakı, Elm: 1987, s542.
- 12.Bayramov Ə.S, Əlizadə Ə.Ə. Psixologiya, Ali məktəb üçün dərslik, Bakı, Maarif: 1989, s540.

МАСТУРА САДАГАТ
аспирант кафедры Психологии БГУ
sedaghat.mastoreh@gmail.com

Во время первой беременности, влияние личности

Желание быть матерью возникает из общественно-бытового и психологического опыта. Беременность с психологической точки зрения, рассматривается как, "кризис в развитии ". На решение кризиса на данном этапе жизни большое влияние оказывает личность. Мотивы, попытки, направленность, привычки, преклонение и ненависть личности зависит от её объективного отношения к производству, обмену и потреблению т.д..

MASTOOREH SEDAGHAT
BDU's PhD student
sedaghat.mastoreh@gmail.com

During the first pregnancy, the influence of personality

The wish of being a mother originates from social and psychological experiences. psychological point of view Pregnancy is "development crisis". At this stage of life, to solve the crisis, the personality has a big influence. **Personality is dependent on** the motives , attempts, traditions, hate , exchange and consumption and how the relations between the objective and etc..

Rəyçilər: p.e.d. prof, G.Qurbanova, t.e.d. Mikayulov N.M.

Bakı Dövlət Universitetinin «Psixologiya» kafedrasının 04 aprel 2011-ci il tarixli iclasının qərarı ilə çapa məsləhət görülmüşdür (protokol № 14)